

10 kpl. (3)

Suomen Pankin
Johtokunta.

Helsingissä

Lokakuun 2 p. 1923.

Saap. 8/10 23 Liite 106

Eduskunnan Pankkivaltuusmiehille.

N:o 51.

Kuluneen syyskuun 19 päivänä päivätyssä kirjeessään N:o 97 ovat Herrat Pankkivaltuusmiehet, huomauttaen että Pankkivaltuusmiehet diskonttokorotuksen yhteydessä maaliskuun 20 päivänä 1920, olivat päättäneet rajoittaa Johtokunnan oikeuden soveltaa puhtaita liikevekseleitä varten vahvistettuja korkomääriä myöskin eräisiin finanssivekseleihin siten, että mainittu poikkeus oli siitä lähtien sallittu ainoastaan valtion vekseleitä diskontattaessa, tiedustelleet milloin ja millä perusteella alimman diskonttokoron soveltaminen tuotannon aiheuttamiin lyhytaikaisiin finanssivekseleihin on otettu uudelleen käytäntöön. Tämän johdosta saa Johtokunta kunnioittaen esiintuoda seuraavaa.

Tammikuun 7 päivänä 1919 päiväty kirjelmä, jossa ilmoitettiin että Herrat Pankkivaltuusmiehet olivat hyväksyneet Johtokunnan esityksen diskonttokoron korottami-

sesta kuuteen prosenttiin, sisältää tätä paitsi seuraavat päätökset:

"Johtokunta oikeutetaan sattuvissa tapauksissa diskontatessa vekseleitä, joita ei voida pitää puhtaina liikevekseleinä, sovelluttamaan puhtaita liikevekseleitä varten voimassa olevia korkomääriä sekä erityisesti, kuten ennenkin, laskemaan nämä viimeksimainitut korkomäärät yksityispankkien vekseleitä rediskontattaessa.

Tämän ohessa ovat Pankkivaltuusmiehet hyväksyneet Johtokunnan suullisesti esiintuoman ehdotuksen että semmoisten suurien vientiliikkeiden suhteen, jotka ovat Pankin varsinaisia asiakkaita, voitaisiin Johtokunnan harkinnan mukaan, myönnettävän luoton muotoa ja sen vakuuteen katsomatta, sovelluttaa Pankin alin korkomäärä".

Jälkimäinen näistä kahdesta päätöksestä periaatteellisesti rinnasti Pankin varsinaisiin asiakkaihin kuuluvien vientiliikkeiden finanssi- eli kustannusvekselit ja varavekseleihin. Toiset yhtä hyvin kuin toisetkin olivat pidettävät liikevekseleinä.

Tämän mukaisesti Johtokunta ei voinut käsittää Pankkivaltuusmiesten kirjelmään 20 päivältä maaliskuuta 1924 sisältyvien finanssivekseleihin kohdistuvien määräyksien koittavan muita kuin semmoisia finanssivekseleitä, jotka olivat tuotannon tarpeille vieraita; paitsi valtion siis

kaupunki- sekä maalaiskuntien tilapäisesti esiintyviä finanssivekseleitä. Kirjelmässä ilmoitettiin kyllä että Pankkivaltuusmiehet olivat rajoittaneet Johtokunnalle v. 1919 annetun valtuuden harkintansa mukaan myöntää korkoalennusta niihin vekseleihin nähden, joita ei voitu pitää puhtaina liikevekseleinä, jotenka esim. kuntien finanssivekseleitä ei enää olisi voitu diskontata alimpaan korkoon. Mutta jälkimmäistä edellä siiteerattua päätöstä ei kirjelmässä mainita muutetuksi tai peruutetuksi. Sen pohjalla toimittiin siis edelleenkin järjestettäessä luotto- ja valuuttasopimuksia vientiliikkeiden kanssa. Sen pohjalta syntyi muun muassa Pankkivaltuusmiesten myötävaikutuksella tehty sopimus O/Y. Rauma Wood Ltd:in asettamista hallinnonalaiseksi, mikä sopimus saatiin aikaan maaliskuussa 1922. Samaan tapaan muodustuivat ne sopimukset vientiliikkeiden kanssa, jotka tehtiin syksyllä 1922 ja jotka kohdistuivat nyt umpeen kulumaisillaan olevaan tuotantokautteen.

Lisäksi lienee ohimennen mainittava että tavara-vekseleiden ja vientiteollisuuden kustannusvekseleiden rinnastaminen johti siihen muotoon, jonka Ohjesäännön 18 §

kolmas momentti syksyllä v. 1921 sai Pankkivaltuuston ja
Johtokunnan yhteisissä neuvotteluissa tehdyssä luonnoksessa
ja jonka lainsäätäjä sittemmin pysytti hyväksyessään luon-
noksen.

August Rönkä

K. Basim

Antti J. Miettinen

H. L. Aunstein

UOMEN PA
JOHTOKUN
Helsingissä
Loka kuun 10
№ 53.